

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 19 juli 2023

Thema: Door de zee liep Uw weg

Voorganger: Dinie Koning

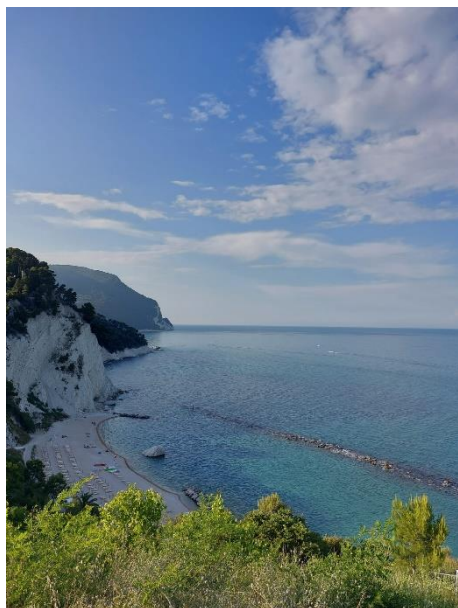

Klokken Taizé

Aanhef nr. 129: Iepenje

Lied nr. 22: Tui amoris ignem

Welkom

Hartelijk welkom bij dit avondgebed. Geïnspireerd door woorden van Henri Nouwen, op onze vakantie, in een bijna droomstreek van Italië, de Marche, met zijn betoverende avondluchten en stille stilte, wil ik die troostwoorden, die levendmakende woorden met jullie delen. Ook een stukje uit een overdenking van Hille Vlasman neem ik mee in dit avondgebed.

Dankbaarheid is er in mijn hart, we kwamen via duizend wegen uit bijna alle hoeken van de aarde om een bruiloft te vieren en we gingen weer via duizend wegen, allen veilig thuis.

Ook wij hier, in deze kerk zijn via zoveel wegen weer samen, laten we met elkaar zingen:

Lied nr. 71: In the Lord I'll be ever thankful

Door de zee liep Uw weg door Hille Vlasman

Veel wegen gaan we in ons leven, wegen van diepe dalen, wegen van hoogtes, bochtige wegen, slingerpaden. Ook op onze levensweg komen we door diepe dalen - de tijden van moeiten. En komen we op grote hoogtes - de tijden van vreugde. In de Joodse geloofsvisie is er voor de lijdende mens veel ruimte om God erbij te roepen. In de psalmen hoor je altijd stem en tegenstem. De stem van lof en dank en de tegenstem die een kruisverhoor begint en niet schroomt om pijn en moeite te benoemen.

En je ziet het soms gebeuren: pas na het uiten van moeite herinnert de psalmdichter zich de daden en wonderen van weleer. Dan komt er weer ruimte, als een pad door de chaoszee. Aan het einde van bijv. psalm 77 schrijft hij een wonderlijk mooie zin:

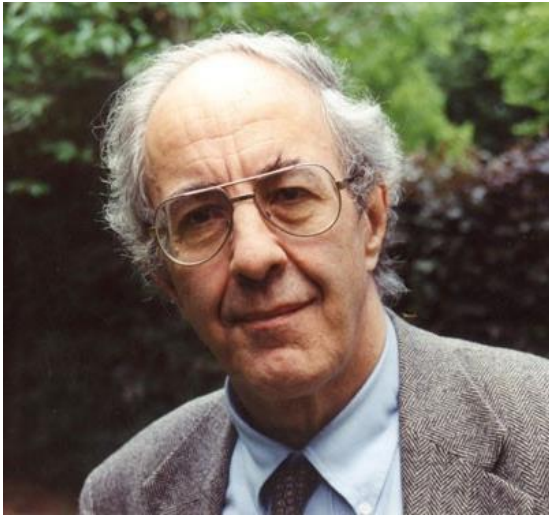
Door de zee liep Uw weg, door de wijde wateren Uw pad, maar Uw voetsporen bleven onzichtbaar.

Er is altijd een mysterieuze spanning aanwezig bij Godservaringen. Sommigen noemen zonder schroom dat het God is die ze ervaren in hun leven. En waar een hart vol van is, wil de mond overstromen. Anderen aarzelen en voelen heilige schroom om in hun ervaring voluit God te benoemen. Het is overweldigend, groot en diep als een oceaan. Gods voetsporen blijven onzichtbaar. "De grond die je draagt, kun je principeel niet zien. Het komt op vertrouwen aan", zo zegt Johannes van het Kruis.

Die Psalm 77 een psalm vol vragen, een psalm vol vertrouwen. Een tekst als het leven zelf.

[Lied nr. 5: Bonum est confidere](#)

Een nieuw begin door Henri Nouwen

En in dat leven zelf is het belangrijk in het hier en nu te blijven, in het heden te leven.

Het is een weg van leren om iedere dag, ieder uur, jazelfs iedere minuut te beleven als een nieuw begin, als een unieke mogelijkheid om alles nieuw te maken. Stel je eens voor dat we ieder moment zouden kunnen beleven als vol van nieuw, ontluikend leven. Stel

je eens voor dat we een dag zouden kunnen ervaren als vol van belofte, voortdurend luisterend naar een stem die tegen ons zegt: 'Ik heb een geschenk voor je en ik wil het je zo gauw mogelijk geven!' Is het mogelijk dat onze verbeelding ons de weg kan wijzen naar de waarheid in ons leven? Het probleem is dat ons verleden ons vaak influistert: 'Je weet het allemaal al, je hebt het al eens gezien, wees realistisch; de toekomst zal niets anders zijn dan een herhaling van het verleden'.

Ons verleden is vol sluwe vossen, die op onze schouders springen en ons steeds weer de grote leugen in de oren fluisteren: 'Er is niets nieuws onder de zon, laat jezelf niets wijsmaken' Wat te doen? Op de eerste plaats de vossen terugverwijzen naar waar ze thuishoren, hun holen. En dan onze geest openstellen voor de stem die door de dalen over de heuvels van ons leven weerklinkt en die zegt:

'Laat Mij je tonen waar ik woon, te midden van Mijn volk. Mijn naam is God-met-je. Ik zal alle tranen wegwissen van je ogen: er zal geen dood meer zijn, en ook geen rouw of verdriet. De wereld van het verleden is voorbij.'

Naar die stem mogen we luisteren en iedere keer als we dat doen, zullen we een beetje meer open staan voor het nieuwe leven, dat zich verborgen houdt in dit ogenblik en gretig verlangt geboren te worden.

Door de zee liep Uw weg, door de wijde wateren Uw pad, maar Uw voetsporen bleven onzichtbaar.

Stilte

Voorbeden met als acclamatie nr. 39 O Christe Domine Jesu (2x)

- Liefdevolle Vader, in het gaan van zoveel wegen wil ik U danken voor Uw nabijheid, dat U het ons telkens laat weten: 'Ik ben voor je, achter je, naast je en om je heen.'
Laat ons zingend bidden...
- Hemelse Vader, ik wil U danken voor die ene weg, die U voor ons gebaad hebt door Uw zoon Jezus Christus, zodat we gezien en gered kunnen worden, beschermt en beschut. Geen enkel verlies of falen ter wereld kan iets veranderen aan deze realiteit, die eeuwig vastligt en als golven van opluchting mogen worden ervaren!
Laat ons zingend bidden...
- Hemelse Vader, ik wil U bidden voor de nood in deze wereld, in het bijzonder die plekken van geweld en oorlog.
Laat ons zingend bidden...
- *(ruimte voor eigen gebed)*
Laat ons zingend bidden...

Slotgedachte: Een laatste woord....

Voordat ik op weg ga, laat mij U groeten, Heer.

*Dat ik de nieuwe dag mag prijzen
als het mooiste geschenk in mijn leven.*

*Laat mij zo alle dagen beleven,
want ze komen voort uit Uw hand*

*Als ik op pad ga
laat mij niet struikelen,
als ik onderweg ben,
laat me niet verdwalen.*

*Bescherm mij,
U, die de hele wereld in Uw handen houdt.*

Opruimlied nr. 119: *Cantarei ao Senhor*

*Cantarei ao Senhor, enquanto viver; louverei o meu Deus enquanto existir.
Nele encontro a minha alegria. Nele encontro a minha alegria.*

Je bent van harte welkom voor een bakje thee of koffie in de parochiezaal

Een (eventuele) lees tip: Psalm 77